

Sygn. akt VI Ca 54/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lutego 2019r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Karol Kołodziejczyk (spr.)

Sędzia: SSO Hanna Morejska

Sędzia: SSR del. Aleksandra Korusiewicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Ilona Idzikowska

po rozpoznaniu w dniu 20 lutego 2019r. w Częstochowie

na rozprawie

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko R. K.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda T. B.

od wyroku Sądu Rejonowego w Częstochowie z dnia 11 października 2018r.

sygn. akt I C 2487/18

1. oddala apelację;

2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 450 zł. (czterysta pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu apelacyjnego

Sygn. akt VI Ca 54/19

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy w Częstochowie oddalił powództwo T. B. przeciwko R. K. o zapłatę oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.057,78 zł. tytułem zwrotu kosztów procesu.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wskazał na bezsporne okoliczności sprawy, z których wynikało, że pozwanemu przysługiwało roszczenie o odszkodowanie z tytułu szkody komunikacyjnej i otrzymał odszkodowanie w kwocie, która zaspokoila jego żądania, zgodził się na zamknięcie szkody w postępowaniu z ubezpieczycielem i zawarł z nim stosowną ugodę, rezygnując z dodatkowych roszczeń. Jednak już po zawarciu ugody z ubezpieczycielem zawarł z tym poprzednikiem prawnym powoda umowę cesji wierzytelności i przelał na jego rzecz wierzytelność wynikającą z tej szkody komunikacyjnej. Powód z kolei na podstawie cesji wierzytelności z tym poprzednikiem nabył od niego wierzytelność. Sąd Rejonowy w Częstochowie w sprawie XII C 224/17 oddalił powództwo wytoczone przez powoda ubezpieczycielowi ze względu na powagę rzeczy ugodzonej.

Zdaniem Sądu Rejonowego, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Zgodnie z art. 509 par.2 k.c., wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa. Zgodnie natomiast z art. 516 k.c., zbywca wierzytelności ponosi odpowiedzialność względem nabywcy za to, że wierzytelność mu przysługuje. Oznacza to, że nabycie wierzytelności może nastąpić tylko wtedy, gdy wierzytelność przysługiwała zbywcy. Brak wierzytelności czyni umowę o przelew nieskuteczną, a nabywcę nie chroni dobra wiara. Skoro pozwany zbył nieistniejącą wierzytelność, którą następnie nabył powód, to obydwie umowy okazały się nieskuteczne. Na powoda zatem nie przeszły żadne prawa związane z wierzytelnością, która nie istnieje. Powód na odpowiedzialność zbywcy wierzytelności za to, że przysługuje mu wierzytelność, może powoływać się, ale tylko wobec tego, z kim zawarł umowę cesji wierzytelności, a nie tego, z kim tenże wierzytel zawiązał swoją umowę. Z przepisu art. 516 k.c. nie wynika ciąg odpowiedzialności poprzednich zbywców wierzytelności. Roszczenia każdego nabywcy wierzytelności mają charakter samodzielny, a powód nie wykazał, aby osobno nabył także od poprzednika prawnego przysługujące mu wobec pozwanego swoje roszczenie oparte o art. 516 k.c.

Zaskarżając powyższy wyrok w całości, powód zarzucił:

1. naruszenie prawa materialnego tj.:

- art. 510 kc, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż przedłożone do pozwu umowy cesji wierzytelności są nieważne w sytuacji, gdy umowa przelewu wierzytelności w dostateczny sposób indywidualizuje nabytą wierzytelność, konkretnie określa stosunek zobowiązaniowy, którego dotyczy zbywana wierzytelność, zawarte jest oznaczenie stron oraz przedmiot świadczenia, co skutkuje twierdzeniem, iż zawiera essentialia negotii ww. nowy nazwanej;

- art. 516 kc, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i przyjęcie, iż powód nie wykazał, aby osobno nabył także od poprzednika prawnego przysługujące mu wobec pozwanego swoje roszczenie, w sytuacji, gdy powód działał w dobrej wierze i zgłosił swoje roszczenie do Sądu, czym z uwagi na wprowadzenie go w błąd doszło do powstania szkody w jego majątku;

2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego, a polegające na przyjęciu, iż po stronie powodowej występuje brak legitymacji czynnej do dochodzenia odszkodowania od pozwanego, bowiem umowa cesji wierzytelności nie została zawarta bezpośrednio z powodem w sytuacji, gdy umowy przelewu wierzytelności załączone do pozwu zawierają wszystkie niezbędne składniki umowy cesji, które są dokładnie sprecyzowane, co skutkuje twierdzeniem, iż powód posiada legitymację czynną do występowania w niniejszym postępowaniu.

Wskazując na powyższe, apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu, ewentualnie uchylenie przedmiotowego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, przy uwzględnieniu kosztów postępowania apelacyjnego.

Strona pozwana wniosła o oddalenie apelacji powoda w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych prawem.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja jest bezzasadna.

Zarówno ustalenia faktyczne, jak i ocena prawna dokonana przez Sąd pierwszej instancji, są prawidłowe.

Odnosząc się do zarzutów apelacji, w pierwszej kolejności wypada zauważyć, że wprawdzie apelujący sformułował zarzut sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego materiału dowodowego, ale zarzut ten został wadliwie skonstruowany, gdyż w istocie apelujący nie kwestionuje w nim ustaleń faktycznych, lecz snuje rozważania na temat legitymacji czynnej.

Natomiast co do zarzutów naruszenia prawa materialnego, to są one chybione. Trzeba podkreślić, że bezzasadność powództwa w niniejszej sprawie wynika w sposób oczywisty wprost z art. 516 k.c. Przepis ten dotyczy odpowiedzialności zbywcy wierzytelności względem nabywcy, normuje stosunek wewnętrzny pomiędzy cedentem a cesjonariuszem. Tymczasem, powoda z pozwanym nie wiązał tego rodzaju stosunek umowny. Pozwany nie zbył wierzytelności powodowi, zatem roszczenie pozwu, oparte na tej podstawie prawnej, jest bezpodstawne. W sprawie występuje więc raczej brak legitymacji biernej, a nie czynnej.

W związku z powyższym, apelacja została oddalona na podstawie art.385 k.p.c., z zasądzeniem kosztów postępowania apelacyjnego - stosownie do jego wyniku – na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391par.1 k.p.c.